

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Servii E Societate Iesv Amicus Fidelis Vsque Ad
Mortem: Sive Modvs Ivvandi Moribvndos, Ægris, Sanisqve
Perinde Vtilis**

Servius, Philippe

Leodii, 1648

§. Quintvs. Nonnulla alia ab Amico fideli in gratiam ægroti præstanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60032)

canonizationis eius Bulla loquitur, veluti à commissa custodia, nec die, nec nocte discedebat. Hic ergo, Amici fidelis, sincerique amoris lapis lydus esto: præsto esse ei, qui, quo amorem tuum inuitet, speciosius habet nihil quàm vlcera; nihil potentius, quo affectum tuum sibi conciliet, quàm miseriarum atque ærumnarum mille plaustra.

§. QUINTVS.

Nonnulla alia ab Amico fideli in gratiam ægroti præstanda.

CVrabit vt in ægrotantis cubiculo altum sit silentium. Non temerè quosuis ad alloquium admittet, sed eos dumtaxat, quorum consuetudine æger subleuetur.

Cauebit ne profanus vllus sermo ibi misceatur: imò parentum gemitus, amicorum complorationes visitationesque nimis crebras moderabitur. Omni præsertim studio & conatu arcebit eas personas quarum aspectu peccandi affectus possit recalescere; quales sunt turpium olim voluptatum, popinarum,

uitur, pinarum, alearumque locij, & id ge-
 ec die, nus frugiperdæ.

Ami- Sacras imagines Christi Domini
 pis ly- crucifixi, Beatæ Virginis, vel Sancti
 amo- Angeli Tutelaris ob oculos decum-
 bet ni- benti apponi curabit. Vasculum item
 , quo aquæ lustralis, quâ subinde æger, tha-
 quàm lamusque adspargatur.

mille Iubebit moribundum totum iam
 esse in spirituali animæ negotio pro-
 curando, missa procul omni rei alienæ
 sollicitudine.

li in Suggestet decumbenti, provt con-
 ditio exiget, breues, ac pietatis plenas
 orationes; siue è Psalmis illæ, siue è
 iculo SS. Patrum libris depromantur: sed
 merè id fiat cum ea moderatione, vt au-
 , sed dientem molestia non afficiat.

adine Monendus, vt quando mens adhuc
 rmo viget & ratio, fidei, spei, & caritatis,
 emi- aliarumque virtutum actus subinde
 sita- eliciat.

tur. Quòd si ita affectum viderit, vt æ-
 ar- grè se ipse excitare queat, iuuare ces-
 pee- sante poterit, atque adeò verba præ-
 qua- ire, vel hoc, vel simili modo.

Interro-

Interrogationes, quibus aeger ad fidem dei, spei, caritatis, aliarumque virtutum actus elicandos adiuuetur.

1. **E**Cquid ita animo comparatus es, vt firmiter credas, quæ Deus reuelauit, & nobis per Ecclesiam Sanctam Catholicam & Romanam credenda proposuit? *Resp.* Omnino. Dic ergo mecum, *Credo in Deum, &c.*
2. Nonne fiduciam tuam omnem in Deo **I E S V** tuo defixisti? annuis bonum factum. Nemo vnquam in eo sperauit, & confusus est. Quare & tu fidenter dicas: *In te Domine speraui, non confundar in eternum. Quoniam tu Domine, singulariter in spe constituisti me. Quid ira? ô Domine, quia ego seruus tuus, ego seruus tuus & filius ancilla tua Maria.*
3. Vtinam mi Amice flagrantissimo illius amore inardescas! vtinam ex vero dicamus cum Dauide. *Cors meum & caro mea exultauerunt in Deo viuo. Diligam te, Deus meus, diligam te; sed eo amore quo dilexit te Mater tua, mater pulchra dilectionis: & quo amore te diligunt*

ligunt in caelo Cerubini & Seraphini, beati denique Spiritus, Sanctiq³ omnes.

4. Nonne verum est, & heu! verum nimis, te Deum tuum optimum maximum multis criminibus offendisse? verissimum: in multis quippe offendimus omnes. Nonne doles ex animo te eum ita offendisse, quem amore summo prosequi debueras?

Dic mecum, doleo: doleo mitissime Iesu,

Et dolor est me non posse dolere magis.

Sed cur doles? an quia multis te malis ac ærumnis obnoxium peccando reddidisti? cauesis ex illo fonte promanet dolor: non enim tam tuâ quàm Dei optimi causâ dolere debes, id est quia Diuina illius Majestas læsa est, nō quia tu pœnarum multarum reus. Imò si sapias, tuo te iudicio condemnabis, pœnasque de te ipse iustas expectes; aut certè Diuinæ Iustitiæ succensus zelo, dices cum Dauid: *Ego in flagella paratus sum.* Et cum Augustino: *Hic vire, hic seca, modò in aeternum parcas.*

Quod si ita bone Deus, gloriæ tuæ, & salutis animæ meæ expedire iudicaueris, en vitam, en mortem meam
manibus

manibus tuis trado; de ijs arbitrati
 tuo dispone: Tantummodo fiat mise-
 ricordia tua Domine super nos quemadmo-
 dum sperauimus in te. Siue enim uiuimus
 Domino uiuimus; siue morimur, Domino mo-
 rimur: siue ergo uiuimus, siue morimur, Do-
 mini sumus.

Age modò, si Dominus Deus te pri-
 stinæ reddiderit sanitati, nonne aliter
 vitæ tuæ rationes institues, maioriq̃ue
 ad perfectionem studio adspirabis?

Nihilne modò superest cuius recor-
 datione angatur animus? non. Si quid
 esset ecquid paratus esses Sacerdoti a-
 perire, & ab eo absolutionem postula-
 re? dic ergo: *Ab occultis meis munda me
 Domine, & ab alienis parce seruo tuo. Deli-
 cta iuuentutis meae & ignorantias meas, ne
 memineras Domine. Ne reminiscaris Domi-
 ne delicta mea, vel parentum meorum, neque
 vindictam sumas de peccatis meis. Parce,
 quaeso, parce mihi quem redemisti pretioso
 sanguine tuo, ne in eternum irascaris mihi.*

Plures eiusmodi, aliarumq̃ue vir-
 tutum actus afferemus, cùm ostende-
 mus, qua ratione resistendum sit dæ-
 monis tentationibus.